

UNIVERSUL CREȘTIN AL COPIILOR

REVISTA JUDEȚEANĂ A ȘCOLII GIMNAZIALE
„IORGU RADU”, BÂRLAD,
ANUL XII NR. 1 (19),
DECEMBRIE 2017- IUNIE 2018

ARTICOL INTRODUCȚIV

2018 – Anul Omagial al unității de credință și de neam
și Anul comemorativ al Făuritorilor Marii Uniri din
1918

Celebrarea Anului omagial al unității de credință
și de neam reprezintă, pentru Biserica Ortodoxă
Română, expresia comuniunii și mărturisirii sale de
credință, ce se transmite printr-o credință unitară și o
slujire liturgică.

Iată ce spunea Părintele Dumitru Stăniloae:
„Forța principală, prin care Biserica poporului român s-a
manifestat ca una și a contribuit în cea mai mare măsură la
unitatea acestui popor, a fost identitatea slujbelor
bisericești, având ca centru Liturghia. Aceeași Liturghie,
aceleași slujbe, săvârșite în toate satele românești – și în
Ardeal numai în satele românești –, au păstrat aceste
sate într-o unitate spirituală între ele și cu românii de peste
Carpați. Liturghia și slujbele răsăritene au rămas trăsătura
bisericească de unire între toți românii, chiar când între
românii ardeleni s-a produs o separație din punct de vedere
administrativ-bisericesc. Se poate vorbi de o permanentă și
neîntreruptă unitate religioasă liturgică a poporului -
român. Întreg poporul român a rămas înlăuntrul aceleiași
vieți iturgice răsăritene”

Profesor Bodea Jenica

Scoala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Fondator: prof. Bodea Jenica

Redactor Șef: prof. Bodea Jenica

e-mail: iusjeny34@yahoo.com

Tehnoredactare: prof. Bodea Jenica

Corectori: prof. Popa Mihaela,

prof. Bodea Jenica

Grafica: prof. Bodea Jenica

Țipar: S.C. **IRIMPEX S.R.L. BÂRLAD**

ISSN: 1843-7192

CUPRINS

Articol introductiv.....	p. 2
Cuvânt de învățătură.....	p. 3
Olimpiada de religie județeană.....	p. 4
Portrete de preoți.....	p. 5
Cercul pedagogic de religie, Vaslui.....	p.6-7
Perioade din viața omului.....	p. 8
Poezii.....	p. 9
Prietenii revistei – elevii noștri.....	p. 10-11
Întâlnire de suflet.....	p. 12
Mănăstirea Ivănești.....	p. 13
Sport și sănătate.....	p. 14
Concurs de cultură și spiritualitate.....	p. 15
Olimpicii sunt premiați.....	p. 16
Ce spun copiii despre.....	p. 19
Harta vieții, cunoașterii și adevărului.....	p.20
Importanța lecturii suplimentare.....	p.21
Prietenii revistei – elevii noștri.....	p. 22-23
Cercul de pictură.....	p.24-25
Ce spun copiii despre.....	p. 26-27
Familia creștină.....	p. 28-29
Curiozități despre aranjamente florale.....	p. 30
Sfânta Liturghie.....	p. 31
Istoria matematicii.....	p. 32-33
Poveste cu tâlc.....	p. 34
Copilăria, cea mai frumoasă etapă a vieții.....	p. 35
Aura muncii pentru formarea copilului.....	p. 37
Anul comemorativ al făuritorilor Marii Uniri din 1918.....	p. 38

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ - DESPRE VALOAREA OMULUI

„Fă-ți o idee de vrednicia ta din prețul ce s-a dat pentru tine! Uită-te la schimbul ce s-a făcut și cunoaște-ți vrednicia! Ai fost cumpărat cu preacinstitul Sânge al lui Hristos! Nu ajunge rob păcatului! Înțelege ce cinste ai, ca să nu te asemeni cu dobitoacele cele necuvântătoare!”

„Iată, cât de imens este cerul și pământul, (cât de) minunate sunt creaturile din ele, (cât de) mari sunt corpurile lor! Peștii enormi ai mării, munții, animalele sălbatice sunt, după cum se văd, mai puternice decât omul. Cu toate acestea, omul este mai de preț decât toate (aceste) creaturi, pentru că numai întru el a binevoit (să Se odihnească) Dumnezeu.

Ia aminte, deci (omule), la vrednicia ta, vezi cât ești de prețuit; că venind Dumnezeu Însuși pe pământ, pentru întâmpinarea și izbăvirea ta, te-a așezat mai presus de îngeri.

Au venit, oare, îngerii să te mântuiască? (Nicidecum), ci Fiul împăratului (care de asemenea era Împărat) a făcut sfat cu Părintele Său și trimis fiind Cuvântul S-a îmbrăcat cu trup și ascunzându-și dumnezeirea Sa - pentru ca prin cel asemănător, cel asemenea să se mântuiască - și-a pus sufletul Său pe cruce.

Câtă iubire (a arătat) Dumnezeu pentru omul Cel nemuritor, a preferat să se răstignească pentru tine! Vezi, dar, cât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că pe (Însuși) Fiul Său, Cel Unul-Născut L-a dat pentru ea! (Ioan 3, 16). Oare nu ne va dăruia, împreună cu El și toate (bunurile)? (Romani 8, 32). Zice undeva: Amin zic vouă, peste toate ale Sale Îl va pune (Matei 24, 47).

În altă parte arată că îngerii sunt slujitori ai sfinților. Astfel, pe când Elisei era în munți și au venit împotriva lui cei de alt neam, (văzându-i) copilul (care-i slujea) a zis: Vin mulți împotriva noastră, iar noi suntem singuri. Dar Elisei i-a răspuns: Nu vezi oști și mulțimi de îngeri care (stau) împrejurul nostru și ne ajută? (IV Regi 6, 14).

Vezi cum Stăpânul, împreună cu mulțimi de îngeri stă în preajma robilor Săi? Cât (de valoros) este sufletul și cât de mult a fost cinstit de Dumnezeu! Dumnezeu îl caută împreună cu îngerii, ca să-l facă părtaș la împărăția Sa! După cum și satan îl vrea să fie de partea sa!”

„Dumnezeu n-a vorbit despre îngeri, ci despre (natura) omenească, atunci când a zis: Să-l facem după chipul și asemănarea Noastră (Facerea 1, 26). Tu nu înțelegi că cerul și pământul vor trece, dar că tu ești chemat să fii nemuritor, să fii fiu (al lui Dumnezeu), frate și mireasă a Împăratului? În viața de toate zilele tot ceea ce aparține mirelui este și al miresei; tot așa (și în cele duhovnicești); tot ceea ce aparține Domnului îți încredințează fie. N-a venit El, oare, întru ajutorul tău? Nu te-a chemat personal? Nu pricepi (din acestea) nimic și nu ai conștiința nobleței tale? Da, pe bună dreptate deplângea (psalmistul) inspirat căderea ta, când zicea: Omul în cinste fiind, n-a priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte și s-a asemănat lor (Psalmi 48, 21).”

Bibliografie

1. Sfântul Vasile cel Mare, Omilii la Psalmi, Omilie la Psalmul XLVIII, VIII, în Părinți și Scriitori Bisericești, vol. 17, p. 320

2. Sfântul Macarie Egipteanul, *Cele cincizeci de omilii duhov-nicești, omilia XV*, 43-44, în *Părinți și Scriitori Bisericești*, vol. 34, pp. 167-168
3. Sfântul Macarie Egipteanul, *Cele cincizeci de omilii duhovnicești, omilia XVI*, 13, în *Părinți și Scriitori Bisericești*, vol. 34, p. 177

Profesor, Bodea Jenica

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

OLIMPIADA DE RELIGIE 2018

Ca în fiecare an, în semestrul al II-lea, se desfășoară olimpiadele și concursurile naționale. La religie, etapa pe școală s-a desfășurat în perioada decembrie-ianuarie, conform calendarului de desfășurare a

consursurilor și olimpiadelor școlare. La etapa locală s-au calificat primii patru elevi din unitatea școlară, pe fiecare nivel (clasa a VII-a, a VIII-a, a IX-a, a X-a, a XI-a, a XII-a). Astfel, la această etapă au participat 161 elevi din cei 185 elevi calificați. Etapa locală s-a desfășurat pe data de 03.02.2018. Școli organizatoare au fost: Școala Gimnazială „Manolache Costache Epureanu” Bârlad, Școala Gimnazială „Alexandra Nechita” Vaslui și Seminarul Teologic „Sfântul Ioan Gură de Aur” Huși.

La etapa județeană a Olimpiadei de Religie s-au calificat 73 elevi. Etapa județeană s-a desfășurat la Seminarul Teologic „Sfântul Ioan Gură de Aur” Huși. Subiectele de concurs au fost unice, conform Regulamentului specific privind organizarea și desfășurarea olimpiadei de religie, clasele VII-XII - cult ortodox. În ciuda condițiilor meteo nefavorabile, elevii calificați au ajuns în siguranță la Huși. Au fost însoțiți de profesorii îndrumători, fiecare cadru didactic comunicând inspectorului școlar pentru disciplina religie cum vor ajunge elevii la locul desfășurării competiției – cu părinții, cu mașina personală a profesorilor îndrumători sau organizați în grup. Comisia de organizare și-a desfășurat activitatea în condiții optime, lucru pentru care îi mulțumesc părintelui director Zagan Andrei. Reprezentanții Asociației profesorilor de religie „Sfânta Treime” Vaslui a asigurat elevilor participanți o masă caldă după care i-au însoțit la Catedrala episcopală și la Muzeul din Huși.

Elevii calificați la etapa națională ce se va desfășura la Iași în perioada 12-15 aprilie 2018:

Clasa a VII-a: Iovu Alina, Școala Gimnazială ”Constantin Parfene” Vaslui,

Clasa a VIII –a: Crăciun Erika, Școala Gimnazială ”Dimitrie Cantemir” Vaslui,

Clasa a IX-a: Isachi Gabriel, Colegiul Național ”Gheorghe Roșca Codreanu” Bârlad,

Clasa a X-a: Croitoru Luminița Mihaela, Colegiul Național ”Cuza Vodă” Huși,

Clasa a XI-a: Huțuleac Georgiana, Colegiul Național ”Gheorghe Roșca Codreanu” Bârlad,

Clasa a XII-a: Prisecaru Eliza Georgiana, Liceul ”Ștefan cel Mare” Codăești.

Îi felicit pe toti elevii participanți, atât la etapa locală cât și la etapa județeană, urez succes elevilor calificați la etapa națională și mulțumesc tuturor celor implicați în desfășurarea olimpiadei: membrilor comisiei de organizare, profesorilor evaluatori și profesorilor îndrumători.

Inspector școlar, Profesor Monica Mocanu

PORTRETE DE PREOȚI – ȘI PREOTUL E OM...

Privind portretele făcute de Creangă oamenilor din sat, observăm că, după părinți, un rol aparte îl joacă oamenii bisericii. Pe de o parte, preotul atrage prin ceea ce reprezintă: o legătură cu divinitatea prin profesia sa, prin ritualul pe care îl îndeplinește cu vestimentația deosebită.

Aceștia devin modele pentru copiii de vârstă fragedă, dar cu imaginație bogată, care văd în tipicul religios un spectacol, o atracție, încât „când începe a toca la biserică”, copilul „fuga și el afară și începe a toca la stativă, de pârâie păreții casei și duduie fereștile”, iar „cu talanca de la oi, cu cleștele și cu vatraiul” încearcă să reproducă zgomotele specifice. Ideea de teatralitate se amplifică prin dorința de a purta veșminte bisericesti, parodiate, căci copiii, în inocența lor, „își pun câte-o foală în spate și cântă <<aliluia>>și <<Doamne miluiește, popa prinde pește>>, de te scot din casă”.

De asemenea, preotul atrage, prin comportamentul său, oamenii.

Astfel, părintele Ioan rămâne în memoria scriitorului ca un „om vrednic și cu bunătate”, „neobositul părinte” ce a pus bazele școlii din sat, ce nu se supăra că la cele două ajunuri „câte treizeci-patruzeci de băieți”, „mânzii popei” îl însoțeau pe la casele gospodarilor, profitând de bunătatea acestuia și de ospitalitatea sătenilor.

Alt portret este cel al preotului Oșlobanu. Condeii îl surprinde în tușe întunecate atât în relație cu cei din tagma sa, cât și cu poporenii, mai ales cu fiii acestora. Autorul schimbă registrul: simpatia este înlocuită de o prezentare ironică, rece, numele acestuia fiind însoțit de „popa”: „popa tăia lemne la trunchiu afară și, cum a văzut că ne așezăm la fereastră și ne pregătim de urat, a început a trage câteva nașteri îndesate”. Trăsătura a fost fixată, deosebirea s-a făcut. Profesia nu schimbă natura umană, educația nu transformă temperamentul. Omul dur, suspicios nu acceptă să intre în jocul cu care s-au obișnuit copiii din cealaltă parte a satului. Preotul de aici le apare ca „popă”, nu ca „părintele” (Ioan) care îi modelează cu blândețe. Popa Oșlobanu, „om ursuz și pâclișit” îi repede pe urători cu vorbe grele „Ia stați oleacă, blâstămașilor, să vă dau eu” însoțind cuvintele cu amenințări fizice „zvârr! cu o scurtătură în urma noastră”, încât aceștia nu mai au curajul să recite dezurarea gazdei. Portretul este completat prin caracterizarea făcută de copii: „al dracului venetic și ceapcân de popă!”, „boaita cea îndrăcită”; firea rece a preotului și neadaptarea acestuia la lumea și obiceiurile satului atrăgându-i antipatia.

Întâlnirea cu părintele Duhu și călugărul Teofan la biserica Sfântului Lazăr unde slujește Oșlobanu, prezintă figura nervoasă a preotului ce se consideră nedreptățit: „ne-ați luat cu șmichirie pe marele mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir, și ne-ați dat în locul acestui sfânt vestit pe (...) ne-ați calicit (...), tot din pricina voastră, de ni s-au împrăștiat poporenii; nici chioară de babă nu mai dă pe la biserică!”. Discursul coleric este colorat cu injurii la adresa celor doi „boaita fățarnice!”, „pui de năpârcă ce sunteți” și amenințări verbale „Ia să vă dau eu tipic! (...) Ia stați oleacă să vă scot eu gărgăunii din cap!” și fizice, în ciuda spațiului conversațional „Și zvârr! cu pravila cea mare după călugări. Apoi umflând un sfeșnic zdravăn de alamă, după dânsii, să-i afurisească!”

Spre norocul lor, cei doi au scăpat, căci durerea preotului de mir e așa de mare, încât s-a transformat în ură: „să nu vadă sămânță de călugăr pe la biserica lui, că-i potopește”; pe părintele Duhu „l-ar fi pironit părintele Oșlobanu pe cruce și l-ar fi pus în podul bisericii, spre păstrare”, „ca prin urechile acului de n-a făcut mucenic pe părintele Duhu, în locul sfântului Dumitru”.

Utilizarea, în final, a apelativului „părintele Oșlobanu” sugerează că Ion Creangă este alături de omul care „de șezeci și mai bine de ani” de când slujește „preuția” luptă să-și păstreze enoriașii, în ciuda hotărârilor mai-marilor, care caută să-l îndepărteze de săteni ori din biserică „și mi se pare că avea mare dreptate bietul bătrân”.

Privind din perspectiva trecerii timpului, se pare că scriitorul vede atitudinea bătrânului preot cu mai multă înțelegere decât copilul de altădată. Redescoperim că preotul este și el om și este supus greșelilor.

*Bibliografie: Ion Creangă, **Povești, amintiri, povestiri**, Editura Eminescu, București, 1980*

Prof. Popa Maria-Mihaela

Școala Gimnazială "Iorgu Rađu", Bârlad

CERCUL PEDAGOGIC AL PROFESORILOR DE RELIGIE

Dezvoltarea resursei umane din orice domeniu, pe tot parcursul vieții, este un deziderat care se subscie principiilor calității și ale respectului față de propria persoană. Cercul pedagogic reprezintă o modalitate eficientă de formare în învățământul preuniversitar pentru că are în componență schimbul de practici, actualizarea procedurilor de lucru la nivelul specialităților și informarea grupului.

Cercul pedagogic al profesorilor de religie pe zona Vaslui, în semestrul I al anului școlar 2017-2018, s-a dorit a fi o activitate de colaborare între Prof. Ungureanu Elena - Școala

Gimnazială „Dimitrie Cantemir”, Prof. Matcașu Irina - Școala Gimnazială „Constantin Parfene” și Prof. Tănasă Daniela – Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui.

La activitatea cu titlul „Din bătrâni se povestește” au fost prezenți profesorii de religie din zonele Vaslui și Negrești, iar gazdă ne-a fost amfiteatrul Școlii Gimnaziale „Constantin Parfene” Vaslui. S-a aflat printre noi și domnișoara inspector de religie, prof. Mocanu Monica.

În anul Centenarului Marii Uniri, am urmărit prin activitatea propusă păstrarea cât mai originală a tradițiilor strămoșești, promovarea artei și a culturii ca mijloc de cunoaștere și păstrare a tradițiilor populare. Astfel, elevii celor trei școli au prezentat momente artistice: sceneta „Nașterea Domnului”, colinde, plugușorul, capra și sorcova. Familia gazdă, care primea toate aceste obiceiuri în casa ei primitoare, i-a răsplătit pe copiii vestitori și păstrători ai tradițiilor noastre românești cu colaci, nuci, mere și bomboane.

Prin referatul cu titlul „Activitățile extracurriculare – un alt mod de a învăța”, prof. Matcașu Irina a dorit să evidențieze importanța acestor activități care-i motivează pe elevi, le dă mai multă deschidere, bucurie, cunoaștere de sine, încredere, comuniune cu ceilalți și o mare apropiere de Dumnezeu.

Activitatea a continuat cu prezentarea participării la două cursuri de formare în cadrul unor proiecte Erasmus: „Inclusion in European Context” de către prof. Tănasă Cornelia de la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Vaslui, respectiv, „Formarea profesorilor pentru integrarea elevilor cu cerințe educative speciale în

Domnișoara inspector a prezentat platforma RED pe care profesorii pot încărca materiale didactice și a apreciat faptul că tradițiile moștenite din moși-strămoși sunt preluate și transmise elevilor pentru a sădi în inimile lor dragostea de țară, de frumos și autentic.

Colegii prezenți au apreciat una de suflet prin care au simțit spiritul sărbătorilor de iarnă. Au fost apreciați părinții care s-au implicat în realizarea

activitatea ca fiind Crăciunului și magia

costumelor și s-a concluzionat că orice profesor poate să-i implice pe elevii săi în astfel de activități care aduc un strop de bucurie în sufletele celor din jur.

În urma activității desfășurate, colegii prezenți au dorit să realizeze și ei numerele artistice văzute, astfel încât s-a făcut schimb de roluri, de negative, de costume. Pot spune că activitatea și-a îndeplinit scopul.

Vom dăinui ca popor atât timp cât vom păstra nealterată tradiția înaintașilor noștri.

Profesor, Ungureanu Elena

Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Vaslui

Marianuc Anastasia, cls. I
Școala Gimnazială Nr.1, Zorleni

PERIOADE DIN VIAȚA OMULUI

Omul trece prin mai multe perioade de creștere și dezvoltare fizică și psihică .

De la 0 la 1 an, vorbim de perioada de sugar. Chiar dacă este scurtă s-a observat că modul în care se stimulează dezvoltarea psihică și comportamentală condiționează în mare măsura personalitatea ulterioară. Omul este ființa cu cea mai lungă copilărie, aproape 10-11 ani. În prima copilărie, de la 1 la 3 ani, ritmul de creștere este intens, iar jocul este important. În a doua copilărie, după 3 ani, începe integrarea în familie cât și în grupul social.

Pubertatea marchează sfârșitul copilăriei. Începe de la 10-11 ani și durează până la 14—15 ani. Au loc o serie de transformări somatice (creștere în greutate, înălțime, a scheletului osos,) cât și dezvoltarea organismului (aparitia caracterelor sexuale secundare) însoțite de modificări emoționale, psihice.

Debutul perioadei de maturizare, adolescența, durează de la 14-15 ani până la 18-20 ani. Pe lângă continuarea creșterii și dezvoltării corpului uman, în această perioadă apare dorința pregnantă de emancipare, de formare a unui sistem propriu de valori și de integrare profesională.

Tineretea reprezintă perioada cuprinsă între 20 și 44 ani, considerată vârsta maturității biologice și a integrării profesionale și sociale.

Maturitatea, cuprinsă între 44 și 65 ani, e perioada de menținere, în care omul este matur pe toate planurile.

Perioada vârstei înaintate, bătrânețea, începe de la 65 ani, presupune dezangajarea profesională, caracterizată prin diminuarea forței fizice și modificări de sănătate.

Longevitatea omului poate fi crescută dacă ținem cont de o serie de factori:

- stare de bine, optimism;
- alimentația sănătoasă, nimic între mese;
- micul dejun în fiecare zi;
- greutatea corporală în limite normale;
- activitate fizica regulată, practicarea unui sport;
- fără fumat;

Bibliografie :

„Psihologie și etică medicală ” ,E.D.P. București

Profesor, Gîndu Nicoleta-Elena

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu” Bârlad

PRIN JUMĂTĂȚI DE LUMI

*Prin jumătăți de lumi
Transpare adevărul
Râvnit luminii albe
Pierdute-n vis selen.*

*Kurganul amintirii
Ne mai veghează încă
Sub flamura uitării
Ascunsu-i mit străbun....*

*Iar stelei ce-i pierdute
În zori, de mult ivite,
Sărutu-i mlădiază
Pe ochii oboșiți.*

*Vitalelor cadențe
Purtate-n veșnicie
De timpul devenirii
Ivit-o clipă azi
Răspunde-va chemarea
Noptaticelor nopți.*

Profesor, Maței Silviu Vasile
Colegiul Național „Cuza Vodă”, Huși

RĂTĂCITUL CRUG

*Mirificelor bolți de reverie
Parfumului din soare și tărie
Lumini și clipe renăscând iubiri
Cuvânt și zâmbet luminând priviri.*

*Răspunsuri clare din uitări străvechi
Trec iar frumoșii alergând perechi
Trec anii dulci spre rătăcitul crug
Puteri vibrânde, vis de Demiurg.*

Profesor, Maței Silviu Vasile
Colegiul Național „Cuza Vodă”, Huși

**PRIJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI
DESENE ȘI POEZII**

CHIP DE FLOARE

*Cu chip de floare
Ce strălucește la soare
O profesoară blândă
Ce mereu mă încântă.*

*Despre bine ne învață
Și ce Dumnezeu creează
Pentru mine o zeiță
Cu chip mic de fetiță.*

*Până și soarele zâmbește
Când o vede că dăruiește
Mii de cunoștințe frumoase
Pentru mine, prețioase.*

*Pahomi Cristina, clasa a V-a C
Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad*

MAMA

*Mama, tu ești pentru mine tot,
Când te pui pe-al doilea loc.
Te iubesc nu-ți pot spune,*

*Că-mi ești tot pe-această lume.
Acum am crescut și-mi vine,
Rândul meu să am grijă de tine.*

*M-ai născut și-ți mulțumesc
Că acum pot să-ți dăruiesc
Un gând bun și-o fericire
C-ai avut grijă de mine.*

*Pricop Ioana, clasa a V-a C
Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad*

*Munteanu Teodora cls. aII-a B
Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad*

**PRJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI
DESENE ȘI POEZII**

COPILĂRIA

Nașterea unui copil într-o familie este un dar de la Dumnezeu. Copilăria este momentul din viața în care o persoană are cele mai interesante experiențe. Cu această parte din viață nu ne mai întâlnim niciodată.

În copilărie se întâmplă foarte multe lucruri interesante, atât pentru părinți cât și pentru copii: primul cuvânt rostit, primul pas făcut, primul prieten imaginar, prima dată când a mers cu bicicleta, sărbătorile cu familia și prietenii.

Copilăria este lumea în care sufletele sunt pline de căldură, inocență și puritate precum lumina caldă a soarelui de primăvară. Toate visele din copilărie, pentru ei, devin realitate, iar părinții sunt salvatorii în momentele grele pe care le întâmpină.

Îmi aduc aminte cu multă dragoste de momentele petrecute cu mama și sora mea la biserică și la rugăciune seara. Întotdeauna mama ne spunea că orice lucru trebuie început cu Dumnezeu și nu trebuie să ne îndepărtăm de El, deoarece este parte din noi. Un om care îl are pe Dumnezeu e bun, blând și foarte înțelegător cu ceilalți. Acum înțeleg citatul învățat la religie "Lăsați copiii să vină la Mine, că a unora ca aceștia este Împărăția Cerurilor".

Lumea copilăriei este lumea purității, a adevărului. Să nu încetăm să rămânem copii toată viața pentru a avea pe chip permanent fericirea.

*Bodea Alexie, Clasa a VI-a A
Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad*

*Popa Sofia, Cl. aIV-a
Școala Gimnazială „Ep. I. Antonovici”, Bârlad*

ÎNTĂLNIRE DE SUFLET

Săptămâna Altfel... activități noi, inedite, propuneri interesante. Cu ce aș putea să-mi surprind elevii în acest an? Oare întâlnirea cu un psiholog va fi o provocare? De ce nu!

Emoții, unii elevi par dezinteresați, alții sunt mai zgomotoși decât de obicei, însă pe fețele tuturor se citește curiozitatea. Activitatea debutează timid, cu toții părem stingheriți de o prezentă străină care pare să ne sondeze nu doar mintea, ci și sufletele. Și cine ar vrea sau ar avea curajul să-și privească lumea interioară în toată goliciunea ei.

Doamna psiholog ne invită pe fiecare să alegem o fotografie, care ni se pare frumoasă și una care ne sugerează o poveste neplăcută, dintr-un set prezentat. Facem cu toții turul galeriei și alegem. Începe provocarea. Elevii care până atunci se amuzau de acest joc, ce li se părea stupid, devin serioși. Poveștile curg în cuvinte puține, sărace și abia rostite. Acestea se rostogolesc în clasa cu tavanul înalt, iar ecoul lor ajunge în inimile noastre. Par neîncăpătoare pentru a încheia un discurs coerent și a transmite gândurile celui care recrează lumea sa, într-o fotografie.

Un băiețel ne arată o poză în care, zice el, vede o familie fericită, copiii și părinți ce petrec clipe minunate în intimitatea unui cămin. Totul pare ciudat, noi vedem altceva în imaginea prezentată, dar cu toții știm că părinții lui sunt plecați în străinătate și că el stă cu bunica. O altă fetiță alege o foaie albă, stupoare, nu e nicio poveste și totuși, ea o vede. E povestea unui copil care își îndeplinește toate visurile și dorințele, într-un viitor nu prea îndepărtat. Parcă înțelegem ce se întâmplă.

Copii de doar 12 ani spun povestea vieții. A fiecăruia dintre ei. Povești triste care impresionează. Zăresc câteva lacrimi ce sunt șterse pe furiș. În clasă e liniște deplină, pe tablă notăm cuvinte: bucurie, speranță, teamă, singurătate, familie etc. Pentru fiecare s-a spus o poveste care ne-a permis să ne cunoaștem mai bine, să ne descoperim pe noi, dar și pe colegii noștri. Am aflat că poveștile noastre sunt comune, că putem face alegeri identice, că cei de lângă noi trăiesc aceleași încercări, că ei se bucură, suferă, că noi putem fi mai buni, mai toleranți, mai prietenoși.

Le-am văzut preț de câteva clipe sufletele și vă mărturisesc că frumusețea, inocența și puritatea lor m-a cucerit, deși această bucurie a fost umbrită de faptul că unii dintre ei au trecut prea repede pragul copilăriei și înțeleg mult prea devreme VIAȚA.

Profesor, Coman Alina

Școala Gimnazială „Iorgu Radu”, Bârlad

MĂNĂSTIRI DIN JUDEȚUL VASLUI

MĂNĂSTIREA IVĂNEȘTI

Povestea mănăstirii începe la începutul anilor 2000. În locul așezământului religios de acum, nu era nimic. Cât cuprindeai cu ochii, vedeai numai câmp. Însă, dincolo de toate obstacolele, dorința credincioșilor din comună a izbutit. Trei ani de zile, din 1997 și până în 2000, doi soți, Ion și Maria Plăcintă, au insistat pe lângă

Episcopia Huși, ca pe terenul de 7 hectare donat de ei, să se construiască o mănăstire. În cele din urmă, Episcopia a acceptat, oamenii erau dornici, voiau să doneze materiale, bani, dar nu avea cine să se ocupe. Soluția a venit de la Părintele Iustin Pârnu de la Mănăstirea "Petru Vodă" din județul Neamț, care a trimis în Ivănești primele trei maici, alături de ieromonahul Irineu Sandu. Când au ajuns,

poată ajunge până acolo. Cu multă biserica din lemn, înconjurată manual.

Ajuns întâmplător la Ghețeu a rămas impresionat de condițiile în care trăiau acolo măicuțele. N-a stat prea mult pe gânduri și-a decis să le tragă curent electric.

În timp, lăcașul a prins culoare. Treptat, au construit turnul clopotniței, corpul cu 23 de chilii, casa de oaspeți și altarul de vară. Totodată, în curtea mănăstirii și-a făcut loc și o fântână arteziană, folosită nu doar cu scop de ornament, ci și cu scop utilitar. Acolo se adună toată apa de ploaie, ce se varsă apoi într-un bazin de 38 tone. Asta pentru că acolo nu există fântână de adâncime, pentru că, așa cum am spus mai înainte, lăcașul este pe un platou înalt, nu se poate sonda la adâncime, iar apa este folosită chibzuit.

Bustul lui Ștefan cel Mare, realizat de către maestrul Valentin Tănase, a ajuns în grădina așezământului la dorința conducerii mănăstirii: pentru că voievodul este un simbol al Vasluiului, un simbol ce trebuie promovat.

În vârful turnului clopotniței se află și un telescop cu care vizitatorii pot observa aștrii.

Bibliografie

<http://www.mănăstireaivănești.ro/>

Preot, Mărcuță Marius

Parohia Stâncășeni, comuna Voinești, Vaslui

SPORT ȘI SĂNĂTATE

În trecut, omul era obligat de situație să meargă și să alerge mult. Viața modernă pe care o ducem în prezent, cu nenumăratele mijloace de transport a redus semnificativ mișcarea regulată și sportul. Toate acestea în condițiile în care este cunoscut faptul că activitatea fizică este deosebit de importantă pentru sănătate și pentru evitarea bolilor civilizației.

Alimentarea celulelor corpului cu oxigen și glucoză trebuie asigurată în mod continuu. În timpul efortului fizic, corpul arde energie suplimentară față de necesarul de bază. De aceea crește circulația sângelui, inima pompează mai mult sânge prin sistem / unitatea de timp. Metabolismul se menține la nivel înalt timp de câteva ore. În plus, este întărită musculatura, iar probabilitatea infecțiilor scade. Mișcarea practică în mod regulat crește speranța de viață, scade riscul îmbolnăvirii de cancer, întărește sistemul circulator și previne apariția bolilor aparatului locomotor și a coloanei cum ar osteoporoza. Sportul combate proasta dispoziție și este benefic inclusiv pentru materia cenușie.

Începeți treptat

Începătorii, persoanele cu suferințe mai vechi sau cu factori de risc (exces de greutate, diabet, sedentari, cei cu hipertensiune, fumătorii sau cei cu valori mari ale grăsimii în sange) ar trebui să consulte un medic înainte de a începe activitățile sportive. Antrenamentele trebuie să înceapă lent, iar efortul trebuie să crească treptat. Intervalele optime pentru activitățile sportive sunt de 20-40 de minute, de 3-4 ori pe săptămână. Evitați extenuările - sportul ar trebuie să fie o activitate plăcută și nu un chin. Factorul stării de bine asigură rezistență, în special la început.

Alimentația și hidratarea

După sport, este importantă înlocuirea cu apă minerală a cantității de lichide pierdute prin transpirație. În condiții de căldură, creșteți consumul de apă. Alimentația trebuie să conțină cât mai puține grăsimi, să fie bogată în carbohidrați și fibre. Este important ca sportul să fie practicat și odată cu înaintarea în vârstă, prin adaptarea acestuia la posibilități, acordând atenție și diversificării (anduranța, forța, flexibilitate, coordonare). În cazul în care vă aflați sub tratament medicamentos, solicitați medicului o recomandare cu privire la aspectele pe care trebuie să le respectați.

Planificarea pauzelor de odihnă

De regulă, după sport, se instalează o senzație plăcută de oboseală. Pentru a permite corpului să se odihnească, trebuie să acordați atenție somnului suficient și recuperării. În special după un antrenament intens, vi se recomandă realizarea câtorva exerciții de întindere pentru relaxarea musculaturii. În cazul în care sunteți răciți, simțiți o durere în membre, aveți gripă sau febră sau suferiți de o orice altă afecțiune acută, suspendați activitățile sportive. Reluați-le apoi treptat, lent printr-un ritm în creștere. Pentru a evita accidentările, la începutul fiecărui antrenament ar trebui să respectați faza de încălzire, pentru a pregăti musculatura și sistemul circulator pentru efortul care va urma. În cazul în care, în ciuda acestei măsuri preventive, suferiți o accidentare, aceasta trebuie să se vindece complet. Nu continuați antrenamentele după o accidentare. Solicitați sfatul unui doctor.

Adaptare la climă și mediu

Îmbrăcămintea trebuie să fie adecvată, eficientă și să permită o bună circulație a aerului.

La altitudini mari: țineți seama de rezistența mai scăzută la efort.

În condiții de temperaturi scăzute: îmbrăcămintea groasă, de protecție împotriva vântului, permeabilitate a umidității înspre exterior (transpirație).

În condiții de temperaturi înalte: îmbrăcăminte adecvată, consum sporit de lichide. În condiții de poluare (ex: smog, valori crescute ale ozonului în timpul verii): reducerea antrenamentelor, planificarea activităților sportive la orele dimineții sau serii. În cazul alergiilor la polen, desfășurați antrenamentele în interior.

Mișcarea zilnică

Activitățile sportive nu sunt neapărat legate de un sport anume. Puteți obține rezultate adecvate și altfel: folosiți treptele în locul liftului, străbateți pe jos sau cu bicicleta drumurile pentru micile obligații zilnice, lăsați mai des mașina în parcare, luați autobuzul și coborâți cu 2-3 stații înainte. Efectele vor fi benefice pentru sănătatea dumneavoastră! Persoanele care desfășoară o activitate fizică în mod regulat sunt mai rezistente la efort, se simt mai bine, arată mai bine și au condiție mai bună. Sportul este și mai distractiv dacă este practicat cu alți amatori, în grupe sau asociații. Nu aveți nimic de pierdut, încercați!

Profesor, **Mardare Florin**

Școala Gimnazială „Mihai David”, Negrești

CONCURSUL NAȚIONAL INTERDISCIPLINAR „CULTURĂ ȘI SPIRITUALITATE ROMÂNEASCĂ” - 2018

Interdisciplinaritatea este o provocare și o reușită pentru elevii din județul Vaslui. La Concursul național interdisciplinar română-religie ”Cultură și spiritualitate românească” – etapa națională elevii din județul Vaslui au avut rezultate bune. Tematica concursului este „Frumusețea sacră a lumii”, competiția desfășurându-se pe două niveluri: nivelul claselor V-VI - „Natura între pământ și cer” și nivelul claselor VII-VIII - „Omul între sacru și profan”.

Județul nostru a fost reprezentat de: **Grigoraș Miruna**, elevă la Școala Gimnazială „Constantin Parfene” Vaslui și **Ciolan Maria** elevă la Școala Gimnazială „Episcop Iacov Antonovici” Bârlad. Pe partea de spiritualitate, au fost pregătite de doamnele Irina Matcașu și Zaharia Cătălina, iar, pe partea de cultură, de doamnele Mihalache Rodica și Boroș Carolina. Munca asiduă a elevilor și a cadrelor didactice pentru disciplina religie respectiv limba și literatura română a fost încununată, deoarece **Miruna a obținut Premiul Special al Universității „Ștefan cel Mare” Suceava, iar Maria a obținut mențiune.**

Acest concurs se adresează elevilor de gimnaziu pasionați de înțelegerea relației dintre ficțional și nonficțional, capabili de un act comprehensiv bazat pe interdisciplinaritate și valorificând componenta de antropologie culturală din programele disciplinelor limba și literatura română și religie. Competiția are ca obiectiv fundamental promovarea interdisciplinarității, prin identificarea arhetipului literaturii de inspirație sacră și valorificând cunoștințele elevilor despre valorile spirituale românești, cu scopul cultivării respectului față de acestea și a asumării lor în viața personală.

Inspector școlar, **Profesor Monica Mocanu**

OLIMPICII SUNT PREMIAȚI!

Obștea Mănăstirii Ivănești din județul Vaslui a găzduit astăzi, 2 iunie 2018, premiarea copiilor, care din dragoste față de Dumnezeu au participat la olimpiada de Religie Ortodoxă și la Concursul interdisciplinar „Cultură și Spiritualitate Românească”.

Ne-a onorat cu prezența Preasfințitul Părinte Ignatie, Episcopul Hușilor și doamna Inspector general, Gabriela Plăcintă.

Premierea a fost precedată de o slujbă arhierescă - Sfânta Liturghie, la care au fost prezenți toți elevii participanți la cele două concursuri menționate mai sus.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, Preasfințitul Părinte Ignatie a ținut o cuvântare plină de învățături. I-a îndemnat pe tineri să cultive iubirea față de Dumnezeu și față de semenii, căci „creștinismul este singura religie în care Hristos ne îndeamnă să iubim pe toți oamenii, chiar și pe cei care ne fac rău”. Totodată și-a exprimat dorința ca ei să păstreze legătura vie, activă cu Dumnezeu, să slujească lui Hristos cu multă credință și dragoste, căci Hristos este „Calea, Adevărul și Viața”: „Religia este una dintre materiile considerate mai puțin importante sau de o importanță mai scăzută în raport cu celelalte, însă în realitate nu este deloc așa, pentru că ceea ce îi dă valoare omului este acea legătură vie cu Dumnezeu care face ca acesta să răspundă cu dragoste și celor care îi fac rău...” a conchis cuvântarea Sa, Preasfințitul Părinte.

De asemenea, doamna inspector general Gabriela Plăcintă și-a exprimat bucuria de a participa la un astfel de eveniment, felicitându-i pe tinerii care prin muncă și efort intelectual ajung să obțină rezultate deosebite la diverse concursuri. A încurajat participarea copiilor la olimpiada de Religie, deoarece acest obiect nu este doar un simplu obiect, ci o materie care sculptează omul, și moral și intelectual, materie pe care ar fi dorit să o facă și domnia sa.

La festivitate au participat 77 de elevi și 37 de cadre didactice. Toți elevii au primit diplome de participare și premii în cărți, iar cei cu rezultate remarcabile au fost evidențiați, primind locurile I, II, III și mențiune. Elevii care au obținut rezultate deosebite la etapa națională a olimpiadei, respectiv, a Concursului interdisciplinar Cultură și Spiritualitate românească, au obținut și premii în bani, oferite de Preasfințitul Părinte Ignatie, Episcopul Hușilor. Etapa națională a olimpiadei de religie s-a desfășurat la Iași, în perioada 12-15 aprilie 2018. La olimpiada de religie, cult ortodox, au participat șase elevi, clasele VII-XII, câte unul pe nivel, așa cum prevede Regulamentul de organizare și desfășurare a olimpiadei școlare pentru disciplina religie, cult ortodox. Ei s-au clasat pe locul I la etapa județeană a olimpiadei, unde au obținut un punctaj mai mare de 90 puncte.

Elevii participanți la etapa națională a olimpiadei de religie au obținut următoarele premii:

Crăciun Erika, Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Vaslui, clasa a VII-a – PREMIUL SPECIAL; profesor îndrumător – Elena Ungureanu;

Iovu Alina, Școala Gimnazială „Constantin Parfene” Vaslui, clasa a VII-a – MENȚIUNE, profesor îndrumător: Irina Matcașu;

Croitoru Luminița Mihaela, Colegiul Național ”Cuza-Vodă” Huși, clasa a X-a – PREMIUL I și PREMIUL SPECIAL AL MITROPOLIEI MOLDOVEI, profesor îndrumător: Silviu Maștei;

Huțuleac Georgiana, Colegiul Național „Gheorghe Roșca Codreanu” Bârlad, clasa a XI-a, PREMIUL I și PREMIUL SPECIAL AL MITROPOLIEI MOLDOVEI, profesor îndrumător: Gabreila Giușcă;

Prisecaru Eliza Georgiana, Liceul „Ștefan Cel Mare” Codăești, clasa a XII-a, PREMIUL al –II-lea și PREMIUL SPECIAL AL MITROPOLIEI MOLDOVEI, profesor îndrumător: Corina Dumitriu.

Menționez că fost o bucurie să ne aflăm împreună într-un loc binecuvântat de Dumnezeu, Mănăstirea „Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul”, Ivănești, județul Vaslui, elevi, părinți, cadre didactice, pentru a răsplăti munca frumoșilor noștri copii. Visul nostru de a fi premiați de Preasfințitul Părinte s-a împlinit.

Mulțumesc și pe această cale tuturor celor implicați în organizarea acestui eveniment, în mod special Preasfințitului Părinte Episcop Ignatie pentru susținere și implicare, doamnei Inspector școlar general, Gabriela Plăcintă, obștii Mănăstirii Ivănești pentru dragostea cu care ne-a găzduit, reprezentanților Editurii Agaton, care, ca în fiecare an, au contribuit la îmbogățirea evenimentului cu sponsorizare de carte și, nu în ultimul rând, elevilor, profesorilor îndrumători și părinților.

Inspector școlar,

Profesor Monica Mocanu

GÂNDIȚI FRUMOS!

„Inima curată și mintea trează sunt cea mai frumoasă podoabă a unui tânăr” spunea un mare ierarh ortodox N. Balan. Inima curată este izvor al unei vieți curate, iar temelia vieții unui om se pune la tinerețe.

După Fericitul Augustin, "copilul este tatăl omului mare", ne gândim că omul mare a fost mai întâi copil și că, trecând prin copilărie a putut ajunge om mare, însemnând că nu putem face abstracție de ceea ce am fost, că ne purtăm în noi înșine, așa cum am fost, așa cum am devenit. Copilul de altădată este în noi însumând toată viața așa cum a fost până acum ...

„Noi suntem proprii noștri părinți” spunea Sfântul Grigore de Nissa: părinți sunt cei prin care ne-am născut, prin care Dumnezeu ne-a adus din neființă la ființă, dar am contribuit și noi la ceea ce suntem acum, prin ceea ce am gândit, am simțit, am făcut, am acumulat; când gândim frumos, vorbim frumos, trăim frumos, iar faptele frumoase se adaugă la ceea ce suntem, ne alcătuiesc, iar toate ale noastre intră în componența noastră, a ființei noastre, se înscriu în cartea vieții noastre.

Suntem ceea ce am devenit. Am devenit prin ceea ce am înfăptuit. Să nu uităm că faptele noastre se reflectă în noi, rămân în noi...

Profesor, Chirițescu Cristina

Scoala Gimnazială „Iorgu Radu”, Bârlad

CE SPUN COPIII DESPRE ...

DESPRE COPILĂRIE

Din citatul „Dacă vrei să vezi raiul pe pământ, privește în ochii unui copil”, înțeleg că dacă vrei să vezi totul din jurul tău frumos, privește-te-l ca un copil. Un copil vede totul frumos, cu viață, plin de culori. Și el, copilul, se poate juca cu orice, fără a rămâne obosit sau plătisit. El aduce fericire nu numai lui, ci și celor din jur.

Copilăria este o fază din viață în care vedem totul frumos. Copilăria se termină la un moment dat, dar noi trebuie să trăim acest sentiment toată viața pentru a depăși mai ușor momentele grele prin care trecem.

Popov David, clasa a VI-a A

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Balaban Anastasia, clasa a II-a C
Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

CE SPUN COPIII DESPRE ...

PARFUMUL COPILĂRIEI

Copilăria este un tărâm magic. Nu știm când și unde începe și nu știm când și unde se termină. Ne trezim doar că nu mai suntem copii, că am ieșit din copilărie, uneori fără să o fi trăit pe deplin.

Copilăria, primăvara vieții noastre, ne oferă cei mai auriți ani, fiind o lume fermecată, duioasă, dulce, lină, în care orice se poate întâmpla. Este vârsta la care suntem cel mai aproape de Dumnezeu și de toate tainele existenței. Ne putem întâlni oricând cu balaurul cu șapte capete, cu zgrițuroaica cea haină, putem fi vrăjitori, eroi din filme sau benzi desenate, putem vizita orice loc din lume cu ochii minții și să credem cu tărie că am fost acolo cu adevărat.

Copilăria este singurul moment al vieții în care trăim totul cu maximă intensitate. Este perioada în care plângem și râdem în aceeași zi, în care ne supărăm și iertăm în câteva momente, în care suntem singuri și totodată cu toată lumea, în care privirile bunicii ne ocrotesc la orice pas, acel timp în care eram cu zâmbetul pe buze la fiecare secundă. Aici, pe tărâmul jocului, e o lume de vis, plină de frumuseți și miracole. Aici, visele se împlinesc, prind aripi puternice și ne poartă în zborul lor, sus de tot, aproape de cer.

Copilăria... o chem să-mi transmită căldură, să-mi topească din lumina ei gândurile în cuvinte.

Cîrlan Denisa, Clasa a IV-a

Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Vaslui

Profesor Ungureanu Elena

Todiruță Elena, clasa a III-a

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

"HARTA VIEȚII – CUNOAȘTERII ȘI ADEVĂRULUI"

Societatea românească postdecembristă depersonalizată, plutește în derivă, căutându-și identitatea spirituală. Regimul comunist a dezrădăcinat românismul – axa valorilor strămoșilor noștri din cele mai vechi timpuri. Am încercat să înțeleg de ce Herodot cu mii de ani în urmă îi considera pe strămoșii noștri geto-daci "cei mai înțelepți și mai drepți". Cum au reușit ei să păstreze neîntinate limba, cultura, credința, când peste țărâmurile lor au trecut multe hoarde barbare.

Astfel că am decis să caut esența națiunii române, iar pentru asta îmi trebuia o hartă, care să mă îndrume... nu, mai bine să ne îndrume. Am deschis o carte. Era o carte de basme – „Basmele românilor” de Petre Ispirescu. Am recitat „Prâslea cel voinic și merele de aur”, basmul care mi-a fascinat copilăria, însă cu trăirile profunde ale adultului.

Lectura basmului mi-a revelat calea cunoașterii binelui și adevărului. Toate au fost așezate aici, cu grijă, tichuite în ceas de taină, la lumina vetrelor străbune. În acest context, am conceput o activitate interdisciplinară în care actorii principali să fie elevii, profesorul de limba română, profesorul de religie, profesorul de cultură civică și profesorul de arte plastice. Copiii au primit o fișă de lucru, pe care se aflau secvențe de texte, ilustrative pentru virtuțile eroului central. Acestea au fost identificate de către elevi cu

ajutorul profesorilor, mai sus amintiți, și convertite în valori morale incluse în: **DECALOGUL VALORILOR STRĂMOȘEȘTI – modestie, cumpătare, chibzuință, dorință de cunoaștere/instruire, perseverență, generozitate, curaj, cinste, bunătate sufletească/milă și credința în Dumnezeu.** Ele au fost conștientizate de către elevi sub îndrumarea profesorilor de limba română, religie și cultură civică. În următoarea etapă, a intrat în scenă profesorul de arte plastice, care a realizat "Harta vieții – cunoașterii binelui și adevărului". Acesta a realizat, împreună cu elevii un **copac** – ce simbolizează în mitologia română **Pomul Vieții**. Au așezat pe fiecare creangă un măr de aur sub care era menționată câte o valoare morală, așa cum se regăsește în basm.

În încheiere, nutresc speranța că reformarea spirituală a individului oricare ar fi el: copil, tânăr, adult, bătrân, doctor, profesor, funcționar, militar, simplu om de rând sau oricum s-ar numi el, trebuie să-și aibă izvoarele în Decalogul Valorilor Strămoșești, așa cum au fost ele transmise pe cale orală, într-o fascinantă parabolă des pre existență. Noi, dascălii, avem datoria morală de a crede în ele. Trebuie să ne jertfim, luptând pentru desăvârșirea spirituală a individului. Nu vindem idealuri deșarte, credem în ele, iar Pomul Vieții trebuie să existe în orice instituție (școală, biserică, primărie etc.), să nu trecem nepăsători pe lângă el.

Române, nu uita, acestea sunt valorile în care trebuie să crezi și de aceea te numești român!

Profesor, Coman Octavian

Scoala Gimnazială Nr.1, Pogana

IMPORTANȚA LECTURII SUPLIMENTARE ÎN VIAȚA COPIILOR

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. Este instrumentul care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Factorii care determină lectura elevilor sunt: particularitățile de vârstă, preferințele lor, climatul familial, care pot transforma lectura într-o necesitate, o foame de carte, o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de școală, aceasta rămâne pentru toată viața o obișnuință utilă. Dorința de a citi nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali, familia și școala, o muncă caracterizată prin răbdare, perseverență, continuitate, voință.

La vârsta preșcolară, atât familia, cât și grădinița, depun eforturi pentru a influența universul copilăriei prin basme, povești și poezii. Această muncă este continuată la un alt nivel, superior, în clasele primare, gimnaziale și pe tot parcursul școlarizării. Sondajul în lectura particulară trebuie să constituie o cerință obligatorie, manifestată în cadrul verificării cunoștințelor elevilor și în fiecare lecție. Lecturile parcurse de elevi date ca teme, de exemplu, lectura literară a operelor studiate în fragmente, prezintă importanță și din punctul de vedere al tehnicii cititului : exactitate, claritate, nuanțare – necesare pentru întregirea cunoștințelor transmise la clasă. Studiul lecturii în ciclul primar este grupat în trei forme de realizare: texte de citire studiate prin manualele de citire ale fiecărei clase, texte de lectură, intercalate între textele de citire și lecturi suplimentare extrașcolare prevăzute în lista programei școlare, grupate pentru fiecare clasă, pentru a fi citite și cunoscute de elevi.

Lectura în afara clasei are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit, să le stimuleze interesul pentru carte, să le satisfacă dorința de a cunoaște viața, oamenii și faptele.

Bibliotecar, **Robitu Geta Larisa**

Școala Gimnazială „Iorgu Radu”, Bârlad

Bodea Iustina, clasa a IX-a

Colegiul Național „Gh. R. Codreanu”, Bârlad

**PRJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI
DESENE ȘI POEZII**

COPILĂRIA

Copilăria este floarea care, odată cu trecerea timpului, se ofilește, dar este păstrată în suflet pentru eternitate. Parfumul ei rămâne ca o amprentă în viața fiecărei persoane.

Copilăria este o perioadă scurtă din viață, în care fiecare persoană își petrece timpul cu zâmbetul pe buze, fără griji. Această perioadă mă duce cu gândul la un tărâm fermecat, plin de peripeții și de bogății. Tărâmul este bine apărat de militarii INOCENȚĂ și PURITATE, ei câștigând mereu în fața dușmanilor STRES și GRIJI. Din păcate, călătoria pe acest tărâm este scurtă și, aflați în vraja jocului, persoanele pierd noțiunea timpului.

Amintirile din copilărie nu aveau spațiul și timpul bine determinate, deoarece acești termeni nu reprezentau ceva important, ci atenția se îndrepta spre bucurie.

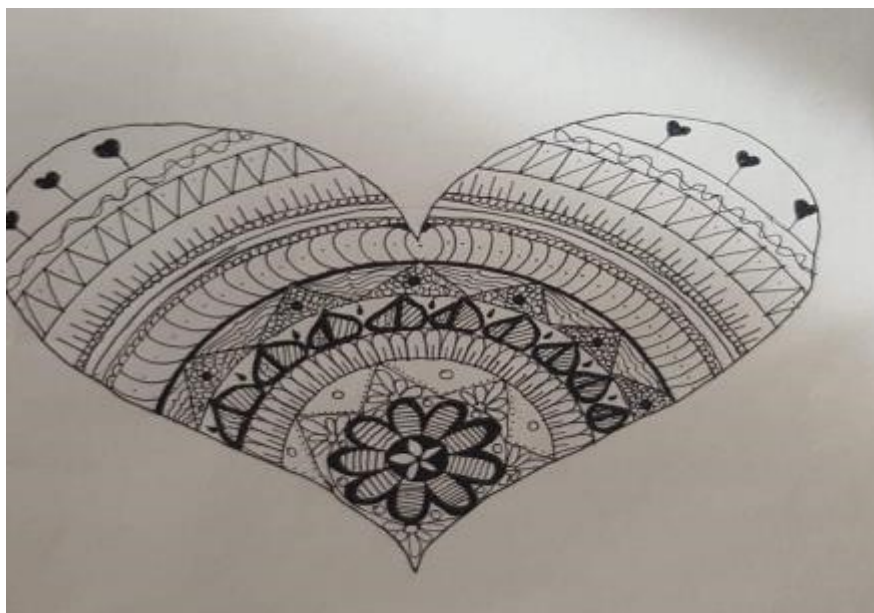
Mi-am trăit copilăria cu zâmbetul pe buze și cu fața luminoasă, fără a mă gândi la următoarea zi. În aceste momente, timpul este un indice care presează adulții, iar inocența și seninătatea de pe frunți sunt înlocuite de riduri și de priviri disperate.

Copilăria, perioadă plăcută cu aur și considerată „tărâm de vis și de poveste”, rămâne pentru totdeauna în suflet, iar amintirile păstrate aduc nostalgie și ne avertizează că trebuie să prețuim momentele și să trăim viața, ale cărei secunde se scurg prin mâinile noastre.

Căpitanu Andreea, Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Vaslui

Profesor Ungureanu Elena

Epure Anastasia, clasa a V-a A

Școala Gimnazială ”Iorgu

Radu”, Bârlad

**PRJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI
DESENE ȘI POEZII**

SENTIMENTUL COPILĂRIEI

Dacă te uiți în ochii unui copilăș vei putea vedea bucurie, gingășie, adevăr. Copilul vede altfel viața, el când este mic, nu știe când greșește, ce e bine și ce e rău, de aceea părinții lui sunt acolo să-l îndrume pe un drum bun, să îl sprijine, să-l ajute să devină mai bun. Primul cuvânt pe care un copilăș îl rostește pentru prima dată este „mama”.

Dumnezeu a trimis câte un copilăș pe Pământ, pentru ca noi să facem lumea mai bună, cu câte fapte bune facem în viața noastră, atâtea fapte vom avea și în cealaltă lume, deoarece viața este un test dat de Dumnezeu. Copilășul, când este mic are un suflet curat, care nu ar trebui să se murdărească cu păcate. Copilăria trebuie să fie una plăcută, dar, dacă nu va fi, copilul va greși drumul spre lume. Dumnezeu ne iubește pe fiecare, deoarece suntem fiii Lui, ne ajută la greu când avem nevoie, dar și noi la rândul nostru, ar trebui să-i mulțumim.

Copiii, când rostesc cuvântul mama, ei simt iubirea în inimile lor. Chiar și oamenii maturi, și ei au în inimile lor un copilăș, o copilărie caldă și plăcută care și pe ei îi bucură.

Amintirile unei copilării sunt foarte frumoase. Să-ți aduci aminte de copilărie, de amintirile și viața pe care le-ai trăit cu adevărat, este un sentiment plăcut, dar și o parte din viața noastră pentru totdeauna.

De aceea noi ar trebui să facem lumea mai bună, deoarece Dumnezeu ne-a oferit o copilărie perfectă. Copilul, când este mic, spune adevărul, pentru că prin vorbele unui copil vorbește Dumnezeu.

Copiii sunt mesageri ai Lui Dumnezeu, prin ei Dumnezeu ne transmite nouă să facem lumea mai bună.

*Talpeș Elena, Clasa a VI-a A
Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad*

*Petrov Raluca, clasa a VI-a A
Școala Gimnazială „Iorgu
Rađu”, Bârlad*

CERCUL DE PICTURĂ

Peste 15 copii ai Cercului de pictură din cadrul Centrului Educațional „Cetatea Sf. Voievod Ștefan cel Mare” au transmis mesajul Floriilor prin tablourile expuse în cadrul Bisericii. Ei au făcut o incursiune într-o lume mirifică în care dorințele se împlinesc și ale cărei deziderate sunt: gândirea, simțirea și voința.

În prezența preotului paroh Giușcă Petru, a părinților și a domnilor profesori, micii artiști și-au putut vedea munca depusă la Cursurile de pictură. Aceștia sunt: Rusu Ștefania-Școala nr. 6, Bejan Roxana- Școala nr. 11, Marianuc Maria- Școala nr. 1 Zorleni, Marianuc Anastasia- Școala nr. 1 Zorleni, Zupcău Daria- Școala nr. 11, Ciobotaru Maria- Școala nr. 8, Panțâru Amalia- Școala nr. 8, Popa Sofia- Școala nr. 8, Bogiu Alexia- Școala nr. 8, Bogiu Bianca- Școala nr. 8, Alexandru Lorena- Școala nr. 1, Munteanu Teodora- Școala nr. 1, Munteanu Elena- Școala nr. 1, Munteanu Maria- Școala nr. 1, Bodea Alexie- Școala nr. 1.

Mai jos se pot vedea tablourile acestor copii minunați ce și-au exprimat creațiile în culori.

Profesor Bodea Jenica

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

CE SPUN COPIII DESPRE ...

COPILĂRIA

Copilăria este lumea din care lipsește tristețea. Copiilor li se citește mereu pe față veselia. În această lume frumoasă, buzele lor știu doar să râdă, iar sufletele lor să zboare precum fluturii. Atunci când vorbesc despre copilărie, primul mei gând este legat de mama. Ea mă liniștea mereu, nu mă certa, ci mă învăța numai de bine. Chipul ei blând și vocea ei mă făcea să mă simt în siguranță.

Pentru mine mama a fost și este ceea ce înseamnă razele soarelui pentru petalele unei flori, viață și speranță.

Ce mă mai făceau fericită în copilărie erau zilele de vară petrecute la bunica. Erau zile călduroase cu un miros curat, stând cu ea în fața casei îmi povestea din copilăria ei multe întâmplări frumoase, unele chiar amuzante. Zilele treceau la țară petrecând majoritatea timpului cu animalele.

Întotdeauna o să-mi aduc aminte cu drag de copilăria mea.

Irimia Beatrice, clasa a VII-a B

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

COPILĂRIA MEA

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă a vieții unui om. Este sentimentul de bucurie maximă în care crezi prietenii, îți imaginezi că poți face orice, dar mai ales este momentul în care îți crezi propria lume.

Cel puțin eu, în lumea mea mă simțeam retras de toate relele, visam la ce voi fi în viitor și la ce-o să mai fac cu prietenii. Țin minte că nu-mi plăcea să-mi fac temele, nu că acum mi-ar plăcea, dar trebuie să le fac, deoarece mă ceartă mama. Că tot veni vorba, familia mea are patru membri. Îi iubesc din tot sufletul. Bineînțeles sunt eu, mama, tata și sora mea, Anca.

Tot timpul mă certam cu sora mea, pe telecomandă. Până la urmă eu o luam, deoarece o chemam pe mama. Mai apoi îi făceam în ciudă spunându-i ”Ha, ha, ha, eu sunt mai tare!”

Ce pot să mai spun. Copilăria este cea mai minunată perioadă care trebuie prețuită. Dacă trăiești încă sentimentul copilăriei ești foarte norocos.

Vișan Ștefan, clasa a V-a A

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Opaiț Isidora, clasa a V-a A

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

CE SPUN COPIII DESPRE ...

IARNA

Într-o minunată zi de iarnă eu și familia mea ne-am propus să-i vizităm pe bunicii mei ce stau la munte. După un drum lung, am deschis geamul de la mașină și am inspirat aerul curat ce îmi alina nasul. Norii pufoși scuturau fulgii arătând ca un roi de albine. Brazii erau înalți și împodobiți cu cea mai curată pătură de nea. Munții arătau ca oamenii de zăpadă.

Am ajuns. Bunicii ne așteptau cu brațele deschise. Am intrat în casă unde focul sfârâia, iar bunica ne-a pregătit o plăcintă ce aducea mireasmă peste tot.

Am ieșit afară să admir peisajul, desprins parcă dintr-un tablou pe fundalul căruia se auzea sunetul unui flaut trecând peste munți.

Bodea Alexje, clasa a VI-a A

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

SENTIMENTUL COPILĂRIEI

Ceea ce facem să trăim cu adevărat este sentimentul permanentei noastre copilării, aceasta aducând puritate în inimile noastre. Sentimentul copilăriei ne aduce tuturor aminte de clipele frumoase și fără griji trăite cu mult timp în urmă, dorind ca acele clipe să le retrăim în permanență.

Cele mai frumoase clipe din copilărie sunt cele petrecute cu familia și părinții, când te făceau fericit și câteva bomboabe dăruite cu dragoste, când ne bucuram de jocurile copilăriei cu ceilalți copii, clipele când singura ta grijă era pierderea unei jucării. Anii copilăriei sunt frumoși și plini de puritate nimeni nu-i uită.

Copilăria este asemenea timpului în care nu ai păcate, Dumnezeu iertându-le pe toate.

Tivda Andreea, clasa a VI-a A

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

COPILĂRIA

Copilăria este o petală din floarea vieții. Copilăria este perioada în care înveți să mergi, să scrii, să citești și să descoperi tot ce e frumos. Este perioada în care suntem educați de părinții noștri și învățați cum să ne comportăm în societate.

Copilăria este cea mai frumoasă etapă a vieții, deși la un moment dat regretăm ce nu am făcut la timpul respectiv.

Copilăria are urcușurile și coborâșurile sale. Cu toții ne amintim cu drag de copilăriile.

Roșca Alexandra, clasa a VI-a A

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Gheorghică Petruța, clasa a IV-a A

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

FAMILIA CREȘTINĂ: IUBIREA DESĂVÂRȘITĂ ESTE DARNICĂ

Familia este un organism viu în care se dezvoltă dragostea între soți, precum și celelalte virtuți creștine prin care omul se apropie de Împărăția lui Dumnezeu. Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său și l-a chemat să ajungă la asemănarea cu El. Asemănarea este împreună-lucrarea omului cu harul Duhului Sfânt de a se curăți, lumina și desăvârși pe parcursul întregii sale vieți. Una din căile pe care Biserica le pune la îndemâna credincioșilor pentru a ajunge la asemănarea cu El este familia. Despre această Sfântă Taină a Bisericii, numită Cununie sau Nuntă, vom vorbi în cele ce urmează.

Omul, ființă socială, dialogală, are posibilitatea comunicării și comuniunii cu Dumnezeu și cu semenii. În primele pagini ale Sfintei Scripturi aflăm ce a hotărât Dumnezeu pentru el: „Nu este bine să fie omul singur; să-i facem ajutor pe potrivă lui“ (Fac. 2, 8). Mai mult decât atât: „Dumnezeu i-a binecuvântat, zicând: creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și supuneți-l!“ (Fac. 1, 28), arătându-i menirea pe care o are de continuator și organizator al vieții. Aceste deziderate pot fi împlinite în cadrul familiei, la baza căreia se află căsătoria.

Caracteristicile familiei: unitate și indisolubilitate. Teologia morală învață că trăsăturile fundamentale ale familiei creștine sunt unitatea și indisolubilitatea. În cadrul familiei, un bărbat nu poate avea decât o singură femeie, poligamia nefiind admisă de Biserică, deoarece Dumnezeu i-a creat omului o singură femeie, și nu mai multe. Unitatea familiei o avem chiar de la începutul creației: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup“ (Fac. 2, 24). Unitatea duce în mod firesc la complementaritatea dintre bărbat și femeie în cadrul familiei. În Noul Testament, este lămurită problema indisolubilității familiei prin dialogul pe care-l poartă Mântuitorul Hristos cu fariseii: „... ceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă... căci din pricina învârtosării inimii voastre v-a dat voie Moise să vă lăsați femeile, dar la început n-a fost așa“ (Mat. 19, 5-9), arătând că pentru incapacitatea poporului evreu de a înțelege superioritatea monogamiei, Prorocul Moise a admis despărțirea soților. Taina Nunții îi invită pe cei căsătoriți la responsabilitate reciprocă, care - ne spune părintele Dumitru Stăniloae - duce la o spiritualizare treptată a legăturii dintre ei. Din această perspectivă, la polul opus, infidelitatea conjugală - „dragostea mințită“ - îi transformă pe oameni în obiecte ale plăcerilor carnale, deturnând înțelesul iubirii în favoarea relațiilor trupești, de aventură.

Însă, pentru a înțelege mai ușor aceste îndemnuri teologice, aș dori să punctăm trei mari repere pe care se sprijină familia și care dau strălucire căsniciei: Relația tinerilor cu Biserica până la căsătorie; cuminenția sau fecioria înainte de căsătorie; disponibilitatea spre jertfă în cadrul căsătoriei. Relația tinerilor cu Biserica. Adolescenții „crescuți“ în Biserică, în anticamera Împărăției lui Dumnezeu, au un avantaj imens: înțeleg lumea din perspectiva Ortodoxiei. Aici, se deprind cu învățăturile Bisericii și își hrănesc sufletul și mintea cu valori care sunt din altă lume: rugăciune, înfrânare, iertare, sinceritate, însă definitiv pentru ei este dialogul cu preotul (care încet, încet se transformă în Taina Mărturisirii). Asemenea tineri capătă maturitate în relațiile interumane și conștientizează că nu pot trăi o viață din care să nu facă parte Hristos. Poate cea mai deasă constatare pe care am auzit-o în urma Spovedaniei unor tineri a fost aceasta: „...dar n-am știut că lucrurile stau așa!“ Iată, Biserica ne oferă șansa să știm cum stau, realmente, lucrurile. Cuminenția sau fecioria înainte de căsătorie. Fenomenul de îndrăgostire este unul dintre cele mai frumoase sentimente pe care-l poate trăi un tânăr. Însă, de cele mai multe ori, adolescenții nu fac distincție între dragostea nepătimașă, curată și sentimentul voluptății trupești. De aceea, foarte mulți dintre ei (mai ales fetele) își oferă cuminenția și pudoarea unor oameni

în care nu merită să „investești”. Nu mai putem recupera energia iubirii sincere dăruită haotic, fără Dumnezeu. În același timp, nu știm dacă cel pentru care ne sacrificăm fecioria va fi soțul meu sau soția mea. Cine poate garanta acest lucru? Sau cine poate garanta pace și bucurie într-o relație care se așază pe păcat și neglijează valorile veșniciei? În aceste condiții, după mai multe încercări nereușite, se ajunge în căsnicie ca oamenii să fie răniți, cu rezervele iubirii epuizate. Cu acest „bagaj” intrăm în căsnicie. Părintele Ilie Moldovan spunea că o familie își alimentează fidelitatea conjugală din cuminenția pe care au deprins-o cei doi parteneri de viață până la nuntă! Sigur, Biserica are soluții și pentru cei care și-au început căsnicia de pe alte poziții, dar nu dezvoltăm acum acest subiect. Așadar, reținem că există căsătorii frumoase, reușite, însă acestea respectă voia lui Dumnezeu. Disponibilitatea spre jertfă în cadrul căsniciei. În Ortodoxie, între iubire și jertfă se pune semn de egalitate. Nici o căsnicie nu are viață lungă dacă nu se întemeiază pe iubire jertfelnică. Ce înseamnă să te jertfești pentru celălalt? Sfântul Apostol Pavel le spune efesenilor: „bărbaților, iubiți pe femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica și s-a dat pe sine pentru ea” (Efeseni 5, 25). Pentru a reuși în căsnicie e necesar să existe dorință de transformare din partea amândurora. Fiecare membru al cuplului familial, înainte de căsnicie, are un fel de a fi al lui. Dacă modul de viață deprins în timpul copilăriei și adolescenței nu este conform cu starea de jertfelnicie, trebuie efort pentru a renunța la această sumă de obiceiuri rele. Tocmai această străduință ne face mai sensibili și mai atenți față de partenerul de viață. Grija, activitățile, precum și odihna, relaxarea, din cadrul familiei, toate se fac împreună. Dacă pe acest fond apar și pruncii - darul lui Dumnezeu oferit familiei -, iubirea între soți crește, se maturizează și se adâncește permanent în drumul ei către mântuire. În acest orizont poate fi înțeleasă Evanghelia de la Cununie, în care auzim că Mântuitorul a transformat apa în vin. Această preschimbare este un îndemn către tinerii căsătoriți de a-și transforma fiecare egoismul său în iubire jertfelnică spre celălalt.

Care sunt cele două caracteristici fundamentale ale familiei? Ce trebuie să urmărească tinerii pentru a reuși în căsătorie? De ce nu trebuie acceptate relațiile trupești dinainte de căsătorie?

Așa cum Mântuitorul Iisus Hristos a iubit Biserica și s-a jertfit pentru ea, la fel și membrii familiei sunt dator să se iubească sincer, jertfelnic, căci legătura dintre bărbat și femeie devine prin Taina Cununiei asemenea legăturii lui Hristos cu Biserica Sa. Generalizăm învățătura despre familie prin cuvântul Sfântului Ioan Gură de Aur, în Omiliile la Facere: „dragostea căsătoriei este un lucru ce întrece orice avuție, căci nici un lucru - afară de bunătățile cerești - nu este mai de preț decât a fi iubit de soție și a o iubi pe ea”.

Aplicăm învățătura despre familie cu îndemnul ca fiecare dintre tinerii care au o relație de prietenie și se gândesc să-și întemeieze o familie să-l roage pe Dumnezeu pentru căsătorie binecuvântată, spre mântuire. Cu o săptămână sau două înainte de căsătorie, tinerii se pot spovedi și împărtăși, după vrednicie, ca o conștientizare a faptului că Hristos Domnul este temeliea vieții lor.

Bibliografie:

1. Pr. prof. dr. Ilie Moldovan, *În Hristos și în Biserică. Adevărul și frumusețea căsătoriei. Teologia iubirii*, Alba Iulia, 1996.
2. Pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, *Teologia Dogmatică Ortodoxă, vol. III, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2003.*
3. John Meyendorf, *Căsătoria, perspectivă ortodoxă, Editura Renașterea Patmos, Cluj-Napoca, 2012.*

Profesor, Bodea Jenica

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

CURJOZITĂȚI DESPRE FLORILE DIN ARANJAMENTELE FLORALE

Știați că... în secolul XVII, în Olanda, bulbii de lalele, importați din Turcia, erau mai valoroși decât aurul? Este vorba despre un curent numit "tulipomania" sau "nebunia lalelelor" care a dus la o criza economică în Țările de Jos.

Știați că... bambusul este plantă lemnoasă care crește cel mai repede? Acesta poate crește până la 3 cm într-o singură ora.

Știați că... o singură floare de orhidee poate cuprinde în capsula sa peste 2.000.000 de semințe? În același timp, 1000 de semințe au o greutate totală mai mică de 1 mg; astfel, orhideele sunt cele mai ușoare plante din lume.

Știați că... un trandafir alb așezat într-un vas cu apă colorată își va însuși culoarea apei? Apa va fi absorbită de tulpină și transmisă, mai departe, petalelor.

Știați că... floarea-soarelui, deși arată ca o singură floare mare, este, de fapt, o inflorescență? O floare de floarea-soarelui cuprinde sute de flori mici care, la maturitate, se vor usca și vor cădea, lăsând loc semințelor de floarea-soarelui să apară.

Știați că... unele plante produc toxine ceucid celelalte flori din jurul lor? Floarea-soarelui este o astfel de plantă.

Știați că... în Malta, crizantemele sunt asociate cu înmormântările? Indiferent de culoare, acestea sunt considerate flori aducătoare de ghinion.

Știați că... există un Festival al Crizantemei? Acesta are loc în fiecare an, pe data de 9 septembrie, în Japonia. Această floare este reprezentată și pe steagul Japoniei și pe armele tradiționale ale statului.

Știați că... timp de sute de ani, angelica a fost folosită ca plantă medicinală? Angelica, floare ce înlătură spiritele rele, a fost folosită în Europa pentru a crea leacuri pentru tot felul de afecțiuni, de la indigestie la ciumă bubonică.

Știați că... unele flori sunt comestibile? Din florile de salcâm și petalele unui anumit soi de trandafir se face dulceață, flori ca violetele și panseluțele pot fi caramelizate, iar florile de pepene galben și florile de bostan pot fi servite după ce au fost prăjite (flori pane). Atenție! Nu toate florile sunt comestibile.

Știați că... orhideea era considerată simbol al virilității? În Grecia Antică, florile de orhidee erau considerate simboluri ale bărbăției, probabil printr-o analogie biologică (În greaca antică, "Orchid" înseamnă "testicul"). Tot înțelepții greci considerau că florile de orhidee puteau îmbunătăți fertilitatea masculină, însă trebuia ca bărbații să mănânce aceste flori.

Știați că... orhideea era, în cultura aztecă, o plantă medicinală? Chinezii și aztecii deopotrivă foloseau florile de orhidee ca remedii naturiste pentru diferite afecțiuni.

Știați că... irisul este floarea reprezentativă a zeiței curcubeului? În Grecia Antică, Iris era zeița curcubeului. Alte flori ce și-au luat numele din mitologia greacă sunt și pelinul ("Artemisia") și aliorul ("Asclepias").

Știați că... floarea de nufăr de baltă se ofilește de îndată ce a fost ruptă? Tulpina nufărului alb poate atinge, însă, 4-5 metri lungime.

Știați că... mirosul florii de cactus american se răspândește pe o rază de 1 km? Cactusul american este cea mai parfumată floare cunoscută până la acest moment.

Știați că... din ghiociei se fac somnifere? Bine, treburile stau de fapt cam așa: galanthamina, substanța ce se

extrage din ghiociei, din narcise și dintr-un anumit soi de crin (*Lycoris radiata*), are proprietăți de somnifere și se utilizează în tratarea afecțiunii Alzheimer.

Știați că... magnolia este veche de 25.000 de ani? Fiind una dintre cele mai vechi specii de flori, aceasta există chiar și pe vremea dinozaurilor.

Știați că... există aproximativ 25.000 de specii de orhidee? Multe dintre plantele cunoscute sub alt nume fac parte din familia orhideei – una dintre acestea este narcisa.

Știați că... există peste 250.000 de specii de plante care înfloresc?

Bibliografie

<http://blog.floria.ro/20-de-curiozități-despre-flori-Știați-că/>

Secrețar-șef, Marin Mihaela

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

SFÂNTA LITURGHIE – CERUL PE PĂMÂNT

Partea a treia – după Vohodul cu Sfânta Evanghelie (continuare din rev. nr. 18)

În timp ce la strană se cântă "Sfinte Dumnezeule...", sau când este cazul, "Câți în Hristos...", ori "Crucii Tale...", preotul citește (în taină) Rugăciunea cântării întreit-sfinte, din Liturghier ("Dumnezeule cel Sfânt, Care între sfinți Te odihnești..."). După aceea zice și el, în șoaptă, "Sfinte Dumnezeule...", de trei ori, făcând de fiecare dată o închinăciune în fața Sfintei Mese. Înainte de ultimul "Sfinte Dumnezeule...", cântat de credincioși, preotul zice cu glas mare: Puternic!" (stând tot în fața Sfintei Mese); iar în timp ce la strană se cântă pentru ultima oară "Sfinte Dumnezeule...", el se îndreaptă către proscomidiar și se pleacă spre Cinstitele Daruri, zicând în șoaptă "Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului".....Părintele dă binecuvântarea pentru citirea Apostolului. Odată cu ectenia "Câți sunteți chemați ieșiți..." s-a terminat partea din Liturghie pe care o numim "a catehumenilor".

BIBLIOGRAFIE

Preot prof. Dr. Ene Braniște, *Liturgica specială*, Editura Nemira, 2002, p. 181-183.

Prof. Bodea Jenica

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Ciobotaru Maria clasa a III-a

Școala Gimnazială „Ep. I. Antonovici”, Bârlad

ISTORIA MATEMATICII

Istoria matematicii nu are un început clar definit, însă apariția matematicii este strâns legată de evoluția omului. Este posibil ca oamenii să-și fi dezvoltat anumite abilități matematice încă înainte de apariția scrierii. Cel mai vechi obiect care dovedește existența unei metode de calcul este osul din Ishango, descoperit de arheologul belgian Jean de Heinzelin de Braucourt în regiunea Ishango din Republica Democrată Congo, care datează din 20.000 înaintea erei noastre^{[1][2][3]}. Dezvoltarea matematicii ca bagaj de cunoștințe transmise de-a lungul generațiilor în primele ere ale civilizațiilor este legată strict de aplicațiile sale concrete: comerțul, gestiunea recoltelor, măsurarea suprafețelor, predicția evenimentelor astronomice, și, câteodată, de ritualurile religioase. Aceste nevoi au dus la împărțirea matematicii în ramuri ce se ocupau cu studiul cantității, structurii și spațiului.

Antichitate

Din momentul în care omul a fost capabil să folosească și să înțeleagă noțiuni abstracte, dar și datorită dezvoltării relațiilor interumane și intertribale și, nu în ultimul rând, a primelor sisteme de scris (însemnările făcute pe pereții peșterilor sub forma unor imagini care exprimau, atât trăiri în tărâmul real, dar și în cel oniric și, din ce în ce mai mult, pe tărâmul ideilor), a apărut nevoia de „număr”.

Numărul este una dintre cele mai simple noțiuni abstracte; este abstractă deoarece un număr nu poate fi relevat de un obiect material; există numai semne convenționale care îl exprimă. Relațiile comerciale s-au dezvoltat odată cu evoluția spiritului uman; în același timp, numărul a început să fie din ce în ce mai prezent în viața oamenilor și, în cele din urmă, indispensabil unei existențe umane așa cum am început s-o conștientizăm ca omenire în urmă cu 5.000 de ani, de când datează urmele primelor state care au apărut în lume.

De asemenea, au apărut operațiile: adunarea, scăderea, înmulțirea și, în cele din urmă, împărțirea, care a pus probleme oamenilor învățați până în timpul Renașterii, când s-a dezvoltat metoda modernă de împărțire, numită metoda șahului, deoarece a fost inspirată de unele mișcări pe tabla de șah.

Unele din primele descoperiri matematice țin de extragerea rădăcinii pătrate, a rădăcinii cubice, rezolvarea unor ecuații polinomiale, trigonometrie, fracții, aritmetica numerelor naturale, etc. Acestea au apărut în cadrul civilizațiilor akkadiene, babiloniene, egiptene, chineze și civilizațiile de pe valea Indului.

În Grecia antică, matematica, influențată de lucrările anterioare și de specificațiile filosofice, generează un grad mai mare de abstractizare. Noțiunile de demonstrație și de axiomă apar în această perioadă. Apar două ramuri ale matematicii, aritmetica și geometria. În secolul al III-lea î.Hr., Elementele lui Euclid^[4] rezumă și pun în ordine cunoștințele matematice ale Greciei antice.

Spațiul Islamic medieval

Civilizația islamică a permis conservarea moștenirii grecești și reunirea ei cu descoperirile din China și India, mai ales în ceea ce privește sistemele de numerație. Domeniile trigonometriei (prin introducerea funcțiilor trigonometrice) și aritmeticii cunosc o dezvoltare deosebită. De asemenea, în această perioadă sunt inventate și combinatorica, analiza numerică și algebra liniară.

Renasterea

În timpul Renașterii, o parte din textele arabe sunt studiate și traduse în latină. Cercetarea matematică se concentrează în Europa. Calculul algebric se dezvoltă ca urmare a lucrărilor lui François Viète și René Descartes. Newton și Leibniz au inventat, independent, calculul infinitesimal.

În secolul al XVIII-lea și secolul al XIX-lea, matematica cunoaște o nouă perioadă de dezvoltare intensă, cu

studiul sistematic al structurilor algebrice, începând cu grupurile (Évariste Galois) și inelele (concept introdus de Richard Dedekind).

Epoca modernă

În secolul al XIX-lea, David Hilbert și Georg Cantor dezvoltă o teorie axiomatică asupra căutării fundamentelor matematice. Această dezvoltare a axiomaticii va conduce în secolul al XX-lea la definirea întregii matematici cu ajutorul unui singur limbaj: logica matematică.

Secolul XX a fost martorul unei specializări a domeniilor matematicii, a nașterii și dezvoltării a numeroase ramuri noi, cum ar fi: teorie spectrală, topologii algebrice sau geometrie algebrică. Informatica a avut un puternic impact asupra cercetării. Pe de o parte, a facilitat comunicarea între cercetători și răspândirea descoperirilor, pe de alta, a oferit o unealtă foarte puternică pentru testarea teoriilor.

Matematica în România

Faptul că mulți elevi sunt medaliați la diverse ediții ale Olimpiadei Internaționale de Matematică demonstrează că școala românească de matematică are un nivel avansat. Printre fondatorii acesteia se numără: Spiru Haret, Gheorghe Lazăr, Simion Stoilow, Petrache Poenaru, Emanoil Bacaloglu, Traian Lalescu, Gheorghe Țițeica, Gheorghe Vrânceanu, Octav Onicescu, Gheorghe Mihoc, Grigore Moisil, Alexandru Myller, Tiberiu Popoviciu.

Bibliografie

N.N. Mihăileanu, *Istoria matematicii, Antichitatea și Evul mediu*, Editura Enciclopedică Română, 1974.

A.P. Iușvhevici, *Istoria matematicii în evul mediu*, Editura Științifică, 1963.

Profesor, Onuț Ion

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu” Bârlad

Vizureanu Ciprian, clasa a III-a A

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

POVESTIRE CU TĂLC - „DREAPTA EDUCAȚIE”

Într-o școală de la marginea unui oraș, era un profesor foarte iubit de copii. Totdeauna, domnul profesor avea grijă de toți elevii, încercând să-i înveți cât mai multe. Dar, într-o zi, copiii au observat că unul dintre

colegii lor fură și l-au pârât imediat profesorului. Acesta însă nu l-a pedepsit pe făptaș. După câteva zile, hoțul a furat iar, dar a fost prins imediat. Nici de această dată, domnul profesor nu l-a pedepsit. Când același lucru s-a întâmplat și a treia oară, câțiva băieți s-au dus la profesor să se plângă și i-au spus: – Acest coleg al nostru fură mereu. Nu este bine ceea ce se întâmplă și vă rugăm să-l dați imediat afară din școală, altfel plecăm noi. – N-am să-l dau afară. Dacă vreți, puteți pleca toți ceilalți, dar el rămâne. – Domnule profesor, dar cum este posibil să renunțați atât de ușor la noi toți, care v-am ascultat mereu?

Privindu-i cu blândete, profesorul le-a explicat elevilor săi, atât de mirați de această neașteptată situație: – Voi știți, deja, ce e bine și ce e rău. Dacă ați pleca în lume, cu siguranță că ați ști cum să vă purtați, nici nu mă îndoiesc! Dacă, însă el ar pleca de aici, dintre noi, ce ar face? Asta de ce nu v-ați întrebat? De ce v-ați gândit doar la voi? Credeți că dacă o să-l dau afară, va fi mai bun? Dacă aici, între noi, el nu știe cum e bine să te porți, ce va face el în lume? Așa că, indiferent dacă voi rămâneți sau plecați, el va sta în continuare aici, iar eu voi avea grijă să se schimbe și să devină un om bun. Iar atunci când va dori și el acest lucru, cu siguranță că dintr-un hoț ocolit de colegi, va deveni un copil apreciat și iubit de toți cei din jurul său.

Când a aflat despre cele petrecute, impresionat de bunătatea profesorului său, băiețelul care până atunci furase și le pricinuisse atâtea neazuri celor din jurul său a promis că se lasă de furat. Și s-a ținut de cuvânt, fiindcă – așa cum spusese și domnul profesor – de data aceasta el era cel care dorea din tot sufletul să fie mai bun.

Iertați-vă unul pe altul, așa cum V-a iertat și Dumnezeu pe toți, în Hristos!

Prof. învă. primar Mărcuță Daniela

Școala Gimnazială „Iorgu Radu”, Bârlad

COPIILĂRIA CEA MAI FRUMOASĂ ETAPĂ A VIEȚII!

Copilăria cea mai frumoasă și îndrăgită etapă a vieții, pe care cu siguranță nu o vom putea uita niciodată. Pentru mine copilăria reprezintă acel moment în care am trăit totul la maximă intensitate.

Aș vrea să fiu din nou copil și copil să rămân deoarece în perioada copilăriei nu aveam griji, responsabilități, probleme, nu știam ce înseamnă suferința în adevăratul sens al cuvântului... Aș vrea să fiu din nou acel copil care se juca în fiecare zi cu prietenii săi de dimineață până seară iar în timpul liber se uita tot timpul la desene, care se bucura din orice mic lucru, cum ar fi momentele în care găsea ceva anume, momentele în care plângea până primea ceea ce își dorea (de fiecare dată funcționa).

Mi-e dor de momentele în care internetul și telefonul nu făceau parte din viața mea. Înainte, de fiecare dată când ieșeam afară și nu vedeam pe nimeni, mă duceam la balconul fiecărei pietene de-a mea pentru a le întreba dacă vor să i-așa afară. În ziua de azi dacă vrem să ieșim afară cu cineva punem mână pe telefon și sunăm acea persoană. Îmi este dor de momentele în care intram în casă murdară din cap până în picioare, de momentele în care nu îmi păsa dacă sunt murdară sau nu, de momentele în care nu conta cu ce mă îmbrac, dacă am sau nu părul aranjat, de momentele în care singura mea preocupare era să fiu fericită, să mă joc cu ai mei prieteni, și să nu ratez desenele preferate.

Mi-e dor de momentele în care plângeam din simplul motiv că mama nu mă lăsa afară atunci când ploua, ningea sau din orice alt motiv, de momentele în care plângeam atunci când mă loveam în genunchi „julisturile în genunchi se vindeau mai repede decât inimile frânte „

Îmi amintesc acele clipe în care orgoliul nu-și făcea apariția, acele momente în care mă certam cu ale mele prietene și ziceam că nu mai vorbesc deloc cu ele, dar peste câteva minute ne împăcam și ne jucam împreună. Copilăria mea pot spune că a fost o etapă minunată care cu siguranță nu o voi uita niciodată și mi-o voi aminti cu mult drag.

Vă pun la dispoziție câteva citate despre copilărie care mi-au plăcut enorm de mult și sper să vă placă și vouă:

1) Un copil poate oricând să învețe un adult 3 lucruri: cum să fie mulțumit fără motiv, cum să nu stea locului niciodată și cum să ceară cu insistență ceea ce își dorește. **Paulo Coelho**

2) Copilăria e inima tuturor vârstelor. **Lucian Blaga**

3) Copilăria este lumea miracolului și a magiei. Copilăria se termină în momentul în care lucrurile încetează să mai fie uluitoare. Atunci când lumea îți dă senzație de deja vu, când ești rodat de existență, devii adult. **Eugen Ionescu**

4) Copiii găsesc totul în nimic, oamenii găsesc nimic în tot. **Giacomo Leopardi**

5) Copilăria nu este numai copilăria pe care am trăit-o într-adevăr dar și totalitatea impresiilor despre ea care s-au format în adolescență și la maturitate. De aceea, copilăria pare lungă. Probabil fiecare perioadă a vieții este multiplicată datorită reflecțiilor despre ea în perioada următoare. **Cesare Pavese**

6) Copilului poți să-i spui tot, tot; întotdeauna m-a uimit cât de puțin cei mari, tații și chiar mamele, își cunosc copiii. Copiilor nu trebuie să le ascunzi nimic sub pretextul că sunt încă mici și e prea devreme pentru ei să știe ceva. Ce idee tristă și nefericită! Și ce bine își dau seama copiii că părinții lor îi cred prea mici și prea neștiutori, când ei, în realitate, înțeleg totul. Adultul nu știe că, până și în chestiunea cea mai dificilă, copilul îi poate da un sfat util. **Dostoievski**

7) Copilăria durează toată viața. Ea se întoarce mereu pentru a însufleți secțiuni mari ale vieții de adult. Poeții ne vor ajuta să găsim copilăria vie din noi, această lume permanentă, durabilă, de neclintit. **Gaston Bachelard**

8) Copilăria e o stare fără vârstă, ea ține de infinit, este singura felie care topește întregul univers inconjurător,

nu spaimile de moarte îl macină pe om, ci spaimile de care se înfioară și găzele, parte și ele din acest întreg fabulos numit natură. Copilăria este seismograful care anunță cutremurele intime de mai târziu; în funcție de ea, omul se comportă într-un anumit fel când e matur, și nu altfel. **Petre Sălcudeanu**

9) Copilăria e cadoul pe care ni-l dă viața. **Horatiu Malaele**

10) Un copil devine adult atunci când își dă seamă că are dreptul să și greșescă și că nu trebuie să aibă întotdeauna dreptate. **Thomas Szasz**

11) În copilărie dorești totul, în tinerețe și la maturitate ceva anume, la bătrânețe nimic. **Lev Nicolai Tolstoi**

12) Există întotdeauna în copilăria noastră un moment când ușa se deschide și lasă să intre viitorul! **Deepak Chopra**

13) Copiii sunt mâinile cu care ne prindem de rai. **Henry Ward Beecher**

14) Copilăria este o boală de care scapi pe măsură ce crești. **William Golding**

15) Copilăria este o lume aparte; pentru noi o lume ciudată, fantastică, ireală, pentru cei ce fac parte din ea dimpotrivă, una reală și plină de armonie. **Eugen Herovanu**

16) Copilăria este partea tangibilă din Paradis. **Claudiu Ovidiu Tofeni**

17) Copilăria nu este de la naștere până la o anumită vârstă, iar la o anumită vârstă copilul a crescut și ia toate lucrurile copilărești și le pune la o parte. Copilăria este regatul unde nu moare nimeni. **Stephanie Meyer**

18) Dacă păstrezi copilăria mereu cu tine, nu vei îmbătrâni niciodată! **Tom Stoppard**

19) Sunt convins că, exceptând câteva cazuri extraordinare, o formă sau alta de copilărie nefericită este esențială pentru formarea unor talente excepționale. **Thornton Wilder**

20) Orice om care a reușit să supraviețuiască copilăriei sale, are suficientă informație despre viață pentru tot restul zilelor sale. **Flannery O'Connor**

21) Purityatea copilăriei a orice rău e limpede la izvoare. **Valeriu Butulescu**

22) Copilăria este șuvoiul de apă care izvorăște limpede și curat din adâncurile ființei și la care omenirea aleargă fără încetare să-și potolească setea idealurilor sale de dragoste, de bunătate, de frumusețe, de perfecțiune. **Francesco Orestano**

23) Copiii au nevoie mai mult de modele decât de critici. **Joseph Joubert**

24) În fiecare copilărie există o grădină, un loc fermecat în care culorile sunt mai strălucitoare, aerul mai proaspăt și diminețile mai înmiresmate decât oricând după aceea. **Elizabeth Lawrence**

25) Una din cele mai norocoase lucruri ce ți se pot întâmpla în viață este, cred, să ai o copilărie fericită. **Agatha Christie**.

Prof. înv. primar, **Jacotă Monica**

Școala Gimnazială "Iorgu Rađu", Bârlad

AURA MUNCII PENTRU FORMAREA COPILULUI

Copilăria poate fi privită și analizată din diferite unghiuri. Tocmai din această cauză, Școala noastră a propus copilăria ca temă a proiectului regional transcurricular „AURA CUVINTELOR” ce a ajuns la a treia ediție. Elevii, coordonați de cadre didactice de diferite specializări au avut ocazia să participe cu lucrări de creație literară în limba română, în limba franceză și în limba engleză, cu lucrări de creație plastică, dar și cu eseuri prin care să illustreze această temă din perspectivă religioasă, științifică, putând fi coordonați și de profesori de religie, de biologie, de psihologie și educație civică.

Suntem încântați și că ceilalți colegi din țară au fost interesați să participe alături de noi la Simpozionul regional „ÎNTRU TEORIE ȘI PRACTICĂ”, ajuns la a doua ediție, cu articole care au ilustrat secțiunile: promovarea exemplelor de bună practică, adoptarea unei strategii didactice cât mai adecvate în scopul implicării elevului în actul de predare-învățare-evaluare, astfel încât rezultatele lui școlare să se îmbunătățească; proiecte educaționale care să răspundă nevoilor elevilor; strategii didactice de integrare a elevilor cu cerințe educaționale speciale.

Proiectul și simpozionul s-au bucurat de succes și merită conduse mai departe.

Prof. POPA Maria-Mihaela

Școala Gimnazială “Iorgu Radu”, Bârlad

ANUL COMEMORATIV AL FĂURITORILOR MARI UNIRI DIN 1918

A doua zi, 2 decembrie 1918, prin telegramă, se anunța regelui Ferdinand, la București, că Adunarea Națională a Românilor de peste munți „a decretat, într-un elan de entuziasm fără margini, în unanimitate, unirea teritoriilor sale cu Regatul României”. Răspunzând, Regele Ferdinand scria:

„Vestea îmbucurătoare ce îmi aduceți despre mărețul act al Unirii cu Regatul Român, săvârșit în vechea cetate a lui Mihai Viteazul, a umplut inima mea de nespusă bucurie și am primit-o cu vie emoție. Munca deosebită depusă în cursul vremurilor de bărbați patriotici, purtători credincioși ai idealului național, și-a găsit astăzi răsplata binemeritată.

Din lacrimile celor care au plâns și au suferit, care au luptat fără preget, din sângele celor care au muncit pentru înfăptuirea lui, lăsând ca moștenire sfântă credința lor nestrămutată, a răsărit sămânța, ale cărei roade astăzi le culegem ca un dar din cer. Mulțumesc Atotputernicului că mi-a îngăduit, ca prin vitejia ostașilor mei, să pot contribui la această măreață faptă și ca împreună cu poporul meu iubit să pot trăi aceste clipe înălțătoare.

Cum am fost părtașul suferințelor și durerilor voastre, așa iau din adâncul inimii parte la bucuria voastră, care este aceea a tuturor românilor, și, unind glasul meu cu glasul vostru, zic plin de nădejde într-un viitor frumos: Trăiască România Mare, una și nedespărțită!”

La rândul ei, Regina Maria a României a scris lui Gheorghe Pop de Băsești, președintele Marii Adunări de la Alba Iulia:

„Războiul sfârșit a fost războiul nostru sfânt pentru dezrobirea Ardealului. Când au plecat ostașii, am fost și i-am văzut. În ochii lor strălucea lumina entuziasmului. Am împărtășit credința lor și am fost părtașă suferințelor și a zilelor grele, prin care toți am trecut. Pe mulți i-am văzut căzând cu brațele întinse spre Alba Iulia, cetatea împlinirii visului nostru.

Mulți, cei mai mulți, erau tineri și dorința lor cea mai înflăcărată era să-și unească mâinile cu frații de peste munți. Aceeași credință trăia și în inimile voastre. Când voluntarii Ardealului au venit și au jurat să fie credincioși tronului și steagului României, în ochii lor strălucea aceeași lumină și când am văzut mâinile lor ridicate spre cer și auzind glasurile lor puternice, am înțeles că aceeași hotărâre trăia în sufletele voastre: să vă uniți cu noi și să fim o singură țară, o țară mare. Ziua măreață a împlinirii visului nostru a sosit și este o zi de biruință, ziua când îmi împreunez mâinile și aduc mulțumirile mele Domnului.

Binecuvântat fie ceasul în care trimit această veste Ardealului. Aștept ziua cea mare când voi veni la voi să văd falnicii voștri munți, izvoarele, câmpiile și căminurile voastre. Acum, atâția sunt copiii mei, că mi-i inima plină de nerăbdare, să mi-i strâng la piept. Strălucitoare este ziua zilelor, când după atâta suferință și așa de multe jertfe, suntem pentru totdeauna cu toții laolaltă, înfăptuind astfel visul de veacuri, visul de aur al românilor”.

(Pr. Nicolae Șerbănescu, „1 decembrie – Sărbătoarea națională a României”, în: Biserica Ortodoxă Română și Marea Unire, Vol. II, Basilica, București, 2018, pp. 294-295)

Sursa <https://doxologia.ro/regele-ferdinand-regina-maria-despre-marea-unire>

Istoric, Spiridon Lucian - Buzău

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Prof. Bodea Jenica - Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Prof. Chiritescu Cristina - Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Prof. Coman Alina - Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad, Vaslui

Prof. Coman Octavian - Școala Gimnazială Nr.1 Pogana

Prof. Gîndu Nicoleta - Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Prof. Maștei Silviu Vasile - Colegiul Național „Cuza Vodă”, Huși

Prof. Mardare Florin - Școala Gimnazială „Mihai David” Negrești

Prof. învă. primar Jacotă Monica - Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Prof. învă. primar Mărcuță Daniela - Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Preot Mărcuță Marius - Parohia Stâncășeni, Comuna Voinești, Vaslui

Prof. Popa Maria-Mihaela - Școala Gimnazială „Iorgu Rađu” Bârlad

Prof. Ungureanu Elena - Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir”, Vaslui

Prof. Onuț Ion - Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Istoric, Spiridon Lucian - Buzău

*Inspector școlar de Religie, Prof. Monica Mocanu,
I.S.J. Vaslui*

Bibliotecar, Prof. Robitu Geta- Larisa, Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Secretar Șef, Marin Mihaela, Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Revista este realizată din fonduri proprii și poate fi citită pe portalul didactic.ro, secțiunea reviste școlare sau www.ro universul creștin al copiilor

Răspunsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate aparține, în exclusivitate, autorilor.

Alexandru Lorena, cl. a II-a B, Școala Gimnazială „Iorgu Radu”, Bârlad

Balaban Anastasia cl. a II-a c, Școala Gimnazială ”Iorgu Radu”, Bârlad

Bejan Roxana cl. I, Școala Gimnazială „G. Tutoveanu”, Bârlad

Bodea Alexie, cl. a VI-a A, Școala Gimnazială ”Iorgu Radu”, Bârlad

Bodea Iustina, cl. a IX-a, Colegiul Național ”Gh. R. Codreanu”, Bârlad

Bogiu Alexia, cl. a IV-a B, Școala Gimnazială „Ep. I. Antonovici”, Bârlad

Bogiu Bianca, cl. I B, Școala Gimnazială „Ep. I. Antonovici”, Bârlad

Căpitanu Andreea, Cl. a VIII-a, Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Vaslui

Ciobotaru Maria, cl. a III-a, Școala Gimnazială „Ep. I. Antonovici”, Bârlad

Cîrlan Denisa, Cl. a IV-a, Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Vaslui

Epure Anastasia, cl. a V-a A, Școala Gimnazială „Iorgu Radu”,

Gheorghita Petruta, cl. a IV-a B, Școala Gimnazială ”Iorgu Radu”, Bârlad

Irimia Beatrice, cl. a VII-a B, Școala Gimnazială ”Iorgu Radu”, Bârlad

Marianuc Anastasia- Școala nr. 1 Zorleni,

Marianuc Maria- Școala nr. 1 Zorleni,

Munteanu Elena, Cl. a IV-a A, Școala Gimnazială „Iorgu Radu”, Bârlad

Munteanu Maria, cl. a VI-a A, Școala Gimnazială ”Iorgu Radu”, Bârlad

Munteanu Teodora cl. a II-a B, Școala Gimnazială „Iorgu Radu”, Bârlad

Opait Isidora, cl. a V-a A, Școala Gimnazială ”Iorgu Radu”, Bârlad

Pahomi Cristina, cl. a V-a C, Școala Gimnazială „Iorgu Radu”, Bârlad

Panțâru Amalia, cl. a IV-a B, Școala Gimnazială „Ep. I. Antonovici”, Bârlad

Petrov Raluca, cl. a VI-a A, Școala Gimnazială ”Iorgu Radu”, Bârlad

Popa Sofia, cl. a IV-a B, Școala Gimnazială „Ep. I. Antonovici”, Bârlad

Popov David, cl. a VI-a A, Școala Gimnazială ”Iorgu Radu”, Bârlad

Pricop Ioana, cl. a V-a C, Școala Gimnazială „Iorgu Radu”, Bârlad

Roșca Alexandra, cl. a VI-a A, Școala Gimnazială ”Iorgu Radu”, Bârlad

Rusu Ștefania, cl. a III-a, Școala Gimnazială „V. I. Popa”, Bârlad

Tâlpeș Elena, Cl. a VI-a A, Școala Gimnazială „Iorgu Radu”, Bârlad

Tivda Andreea, cl. a VI-a A, Școala Gimnazială ”Iorgu Radu”, Bârlad

Vișan Ștefan, cl. a V-a A, Școala Gimnazială ”Iorgu Radu”, Bârlad

Vizureanu Ciprian, cl. a III-a A, Școala Gimnazială ”Iorgu Radu”, Bârlad

Zupcău Daria, cl. I, Școala Gimnazială „G. Tutoveanu”, Bârlad

Anul 2018

*Anul Omagial al unității de credință și de
neam și Anul comemorativ al Făuritorilor
Marii Uniri din 1918*